

[Glistrup]

i forhold til udlandet, at vi altså med andre ord indrettede os efter, at vi ikke bare fortsat kan være puslinglandet, der hygger sig i smug og håber, at det hele nok går, for der er nok nogle flinke og brave kammerater – om de så sidder i Moskva, eller om de sidder i Bundesbank eller i First National Bank of America, eller hvor de sidder – som vil være venlige at låne os til de udskjelser, vi foretager.

Det er her og nu, vi skal tage stilling til det. Det er for sent at tage stilling til disse problemer, når vi nu kommer frem til den traditionelle momsforhøjelsessæson i august-september måned, for det gør bare ulykkerne værre for dansk erhvervsliv. Denne tro på, at man løser lønmodtagernes problemer ved at give dem disse kæmpelønforhøjelser brutto, som der her er tale om, og at man løser arbejdsgivernes problemer ved bare at forhøje momsen til 25 pct., eller hvor vi skal hen i august-september måned, det er en falsk teori. Det gavner ikke danske erhvervsvirksomheder, at vi får en momsprocent på 25 eller 25 ¼ eller 25 ⅓, eller hvor man nu har tænkt sig at lægge den fra denne opfindsomme regerings side, for det betyder reelt en forhøjelse af virksomhedernes omkostninger. Selv om der ikke er direkte indregning i pristallet, så bevirker en momsforhøjelse, at priserne stiger på så mange felter, så at vores konkurrenceevne forringes af dette næste rakettrin i den raket, som SV-regeringen lader flyve i den totalt forkerte retning ud i verdensrummet. Det, man står foran her nu, det er faktisk, at man står på affyringsrampen på onsdag, og så giver man sig til at flyve i den forkerte retning i forhold til at klare Danmarks problemer, i forhold til at klare landets vanskeligheder. Og man sætter bare ekstra brændstof på raketmotoren, når man så finder det nødvendigt yderligere at forhøje afgifterne i august-september måned.

Der er altså al mulig rimelig grund til, at vi nu her i sidste øjeblik besinder os og simpelt hen siger: lad os nu give os tid til at drøfte dette igennem og ikke jage med det, sådan som vi har handlet i arbejdsmarkedsudvalget, lad os virkelig se at få analyseret disse ting til bunds. Vi giver ministrene adgang til dels at korrigere de svar, de er kommet med, så de svarer på det, de bliver spurgt om, dels nu at svare, hvor ministrene mange gange til arbejdsmarkedsudvalget har

måttet skrive: inden for de givne tidsfrister er der ikke tid til at svare på dette eller hint eller at fremskaffe denne eller hin oplysning, således at vi virkelig giver os den fornødne tid til, at det er folketetinget, der styrer Danmark. Det er folketetinget, der kan sørge for, at raketten, der affyres, affyres i retning af den planet, hvor vi gerne skulle lande, nemlig et rigt og lykkeligt Danmark, så vi ikke bare rejser derhen, hvor vi kan blive et fattigt slum-Danmark, sådan som man i øjeblikket er på vej til.

Det er de væsentlige holdninger, som må lægges til grund, når vi nu skal til at tage stilling til de forslag, der er fremsat.

Det er jo sådan, at vi har et bunkebryllup her ved anden behandling, sådan at forstå, at vi behandler 5 lovforslag, der blev behandlet i arbejdsmarkedsudvalget, samtidig med de 2 lovforslag, som blev behandlet i erhvervsudvalget, med møder på præcis samme tidspunkt. Da de enkelte ordførere selvfølgelig kun har kunnet deltage i en af udvalgenes møderækker, så er det sådan, at vi i hvert fald fra fremskridtspartiets side vedrørende de 2 lovforslag, der blev behandlet i erhvervsudvalget, vil komme med en nærmere redegørelse uden for ordførernes række. Jeg kan allerede nu afsløre, at behandlingen i erhvervsudvalget ikke har ført til, at vi synes, at hverken nr. L 200 eller nr. L 201 er nogle gode lovforslag. Men de ændringsforslag, der er stillet, gør lovforslagene lidt mindre dårlige, og derfor vil man stort set finde en positiv indstilling fra fremskridtspartiets side til de ændringsforslag, som fremgår af erhvervsudvalgets betænkning. Det er altså blot udtryk for den sædvanlige fremskridtsholdning, at vi ikke vil alt eller intet, men at vi er indstillet på hellere at tage små fremskridt og stemme for dem, sådan som vi alle tider har gjort.

Vedrørende arbejdsmarkedsudvalgets 5 lovforslag er det jo sådan, at man benytter den gale del ved at lave omkostningsforhøjelser og offentlige udgiftsforhøjelser i den grad, som man gør, og derfor var vi i og for sig fristet til at stille et ændringsforslag til lovforslag nr. L 196 gående ud på, at lovforslagets tekst udformes sådan, at den skattefrie bundgrænse sættes til 34.000 kr., for det havde været nøglen til en løsning. Havde man så ved forhandlinger ikke villet gå helt op til 34.000 kr., men i stedet til 27.000 kr.